

הקדמה שנייה

מאמר שם מ"ב

ליל ט' באדר

בראשית ברא אלhim ונ"ו (בראשית א, א), וכל היד תחקה (דברים לד, ב).

קם אליהו, פתח ואמר, רבי רבי, בונאי שני פסוקים אלו עומדים בסוד לבני החקמה, להודיע ש[פסוק] זה בנגדי זה עולים באותיות במ"שראוי, בסוד השם הקדוש שמו נבראו שמים ואחריו, [דוחנו] שם של מ"ב אותיות, שהן שבע שמות קדושים: אבותית¹ ותבוריו², שיצא ממשני [פסוקים] אלו,³ והיא במלות כל הבריות. ונאמר בהם: הכל חכמים אמר קהלת (קהלת א, ב) להראות שהכל הוא הטענה, שהחותה היא שרש לכל הבריות שנבראו בעולם.

ושני אלו [הפסוקים], אחד בהתקלה, מלמעלה למטה, ואחד בסיסים [התוֹרָה] מלמטה למעלה. ובם: אם לא בריתי יומם ולילה חקوت שמים ואחרי לא שמותי (ירמיה לג, כה), שמאן תלויים כל

בראשית ברא אלhim וכו' (בראשית א, א) וכל היד תחקה (דברים לד, ב).

קם אליהו פתח ואמר, ר' ר' ודאי אלין תרין קראי קיימין ברזא למארני חכמתא, לאשתממודעא דא לגביל דא סלקין באthon פדקא חז, ברזא דשמא קדיישא דבה אתבריאו שמייא וארעא, שמא דמ"ב אתון דאנון שבע שמהן קדיישין אבגית' ז' וחבורי, דנפיק מתרין אלין, ואיהו כללא דכל בריין. ואתמר בהו: הכל הבלים אמר קהלת (קהלת א, ב) לאחזהה דכלא איהו אוריתא. דאוריתא איה שרשא לכל בריין דאתבריאו בעלהם.

ואلين תרין, חד בשירותא מעלה לתחא. וחד בסיום מתקא לעלה. ובחו אם לא בריתי יומם ולילה חקوت שמים ואחרי לא שמותי (ירמיה לג, כה) דמבהא פלון כליהו חקון דשמייא וארעא. ודא ברית

.1. עי' ת"ז תי' סט, קד, ע"א, והם: אבגית' ז; קרעתיט' ז; נגיד"ש; בטרצת' ג; חקבטנו"ע; יגולפ"ק; שקוצ"ת.

.2. ועי' בפרד"ס להרמ"ק שער כא, שער פרטיה השמות פ' יביג.

.3. עי"ש בת"ז; אדר במרום ח"ב, מאמר ז' מלכין עם' צה ועמ' קח-קי.

חקי השמים והארץ. וזה ברית של בראשית, ברית אש,⁴ מימינו אש דת למו (דברים לג, ב). ובו תלוי הפל את השמים ואת הארץ.

וראשון [בפסוק]: אם לא בריתי יומם וليلת[ה] הוא יומם [בג'ג'ן הפנימיות]. אחר כך הוא לילה [בג'ג'ן החיצונית]. שלמעלה יש יום בראשונה, ואחר כך לילה. לפיכך: יומם וليلת, ולא - לילה ויוםם. אולם התחthonים נוטלים מלילה בתחילת, ואחר כך מהיומם. ובג'ג'ן זה [נאמר]: ויקרא אליהם לאור ים (בראשית א) בначלה, ואחר כך: ויחשך קרא לילה, וזה בסוד שלמעלה. [ובחמשך הפסוק] ויהי ערב, בначלה, ויהי בקר, לאחר מבחן, בסוד התחthonים שנוטלים מלמטה למעלה. ובaan [בפסוק]: אם לא בריתי יומם וليلת[ה], יומם, [בסוד הפסוק] בראשית בראש אליהם, [ואח"ב] וليلת, [בסוד] וכל היד החזקה.

ויש [שם] מ"ב אחר שעומד בפנימיות, וזה יהוה יוד ה"א וכו', וזה

הבראות, ברית אש, מימינו אש דת למ"ז (דברים לג, ב). ובזה פלייא כלל, את השמים ואת הארץ.

ובקדמיה אהינו יומם ובתראה איהו לילה. דלעלא איתם בקדמיה ולבתר לילה. בג'ג'ן בה יומם וليلת, ולא לילה ויומם. אבל תפאי נטליין מלילה בקדמיה ולבתר מיום. בג'ג'ן בה: ויקרא אליהם לאור ים (בראשית א, ח) בקדמיה, ולבתר - ולחשך קרא לילה, ודא ברזא דלעלא. ויהי ערב בקדמיה ויהי בקר לבתר, ברזא דטפאי דנטליין מטפאי לעלא. ותקא יומם, בראשית ברא אליהם. וليلת, וכל היד החזקה.

ואית מ"ב אחרינא דקאים לגו ודא יהוה יוד ק"א וכו'. ודא לגו, רזא

זהר, מדרש הנעלם, בראשית: "ואותה שעה שכרת עמו הברית באש, עמד העולם בקיומו, וזה בראשית - ברית אש".

הינו פשוט ומלא דמלא, דהיינו: יהוה, יוד הא ואו הא; יוד ואו דלת, הא אלף, ואו אלף ואו, הא אלף. סה"כ מ"ב אותיות, ועיי"ש ת"י סט, קד, ריע"א; אDIR במרום עמי' רכב: "יש ב' מיני מ"ב: הא' הו אה"ה יה"ו" שעולה [בגימן]⁵ מ"ב, וב' הו מ"ב דהו"ה פשוט ומלא דמלוי. וב' המ"ב האלה יש במצח זה של הא"א". ועוד שם בעמ', רכב: "סוד שיטתא אלף שניין הי עלמא וחד חרוב... והנה כל זה הו סוד שם מ"ב דא"ג ית"צ ... והוא היוצא מפסוק בראשית עד ז' של ובה"ז... וסוד העניין ז'ימי השבעות... והם כל המ"ב האלה. והנה הרצון של הא"א הוא העומד למתוך הדין של מטה... וסוד זה הוא בשם אה"ה יה"ו שחן ז' אותיות בסוד ז' השמות דא"ג ית"צ. אך המ"ב דהו"ה הוא סוד התקין בשלמותו האחרון [להעיבר כל הדין] בבחינת יום שכלו שבת".

בפנימיות, בסוד התורה וראי. [שם מ"ב] הריאשון [אבניית'ץ] [הוּא בְּחִנַּת חִיצוֹנָות, וְכֹלֶל עֲנֵני הָעוֹלָם. וְהַ [השְׁנִי, בסוד] פָּנִימִות, כֹּלֶל עֲנֵני התורה. וְשְׁתִּי פָּעִים מ"ב הם פ"ד, מצד של אימא וזה אחיה⁶. שנאמור בו: חכו ממתוקים (שיר החט) - זה גיב'ק [אותיות תחרך], ובכל מוחמדים - זה אחיה⁷. זו התורה, מוחמד וראי. ופ"ד הוא [פמנון] ארבע [פעמים] אהיה⁸, מצד של אימא וראי. וכשהם עולים זה בוה, הם [כמספר] אמת אמת.⁹ ביהם: אשר נתן לנו תורה, תורה אמת. [ועל] ישראאל [בתיב]: בלה ורע אמת (ירמיה ב, כא), וחותמו של הקדוש ברוך הוא - אמת (שבת נה א, יומא סטב), שבו מסתיריהם כל הדברים של העולם, שהפל בלו בתורה וראי.

ובנוגדים [בגנ"ר שני אמת], אמת ויציב אמת ואמונה. אמת בברוך, אמת בערב (ברכות יב, א).

אשרי חלכם של ישראל שתורה זו נמסרה להם, והם שוייטם בה לפתחו אותה [דרהינו, לפרש אותה] מכל צד. שנאמר בהם: ימונדר מותנה (במדבר כאייך), שבמיתה נתנה להם, וראי (נדירים נה א). מה שילא נמסר אפילו למלאכי עליון, כמו שכתוב: בעת יאמר

דאורייתא וראי. דקדמאה לבר, ובכליל מלין דעתמא. והאי לגוו, כליל מלין דאורייתא. ותרין זמניין מ"ב איהו פ"ד מסתרא דאמא דאacha¹⁰ ע. דאתמר בה: חכו ממתוקים דא גיב'ק, ובכלו מחמדים (שיר ה, טז) דאacha¹¹ ע, וראי אורייתא מחמד וראי. ופ"ד איהו ד' אקי'ק מסתרא דאמא וראי (זח"ג קח:). ואני סלקין דא ברא ואנון אמת אמת. בהו אשר נמן לנו תורה תורה אמת, ויישראל כליה זרע אמת (ירמיה ב, כא) וחותמו של מקדוש ברוך הוא אמת (שבת נה). דביה מסתירון כל מלין דעתמא, וכלא כליל באורייתא וראי.

ולקבליהו אמת ויציב אמת ואמונה, אמת בצפרא אמת ברמsha (ברכות יב).

זפאה חולקון דישראל דאורייתא דא אתפסרת להו, ואנון שליטין בה לפתחה לה מכל סטר. דאתמר בהו: וממדבר מותנה דבמיתה אתייהיבת להו וראי מותנה (ברכות יב). מי דלא אהמיסר אפלוי (נדירים נה). מי דלא אהמיסר אפלוי למלאכי עליון, דכתיב בעת יאמר

.6. אחיה¹⁰ בגימטריה פ"ד, עי' עץ חיים שער כ"ה, דרוש ב', ח"ב, ד', ע"ד.

.7. שם אהיה¹¹ הצד אימא, עי' זהר חקת ח"ג, קח, ע"ב.

.8. פ', אם נכפיל אהיה בשם מ"ב יعلا תפ"ב, כמנין פעמים אמת.

ליעקב ולישראל מה פועל אל (שם כנ, כג). שהמלכים לא יכולים לצאת מפדרונם כלל, אבל ישראל שוטט על הכל, להפנים בכל מקום, ואין מי שימחה. בעבר זה נאמר עליהם: ישראל גוי אחד בארץ (שמואל ב, זב), [ישראל] לוקה הכל ביחס אחד לשנות בכל.¹⁰

פתח [אליהו הנביא יסיר לטוב] בתפללה ואמר: רבון העולמים אתה הוא הפנימי של כל ההণינים,¹¹ וחוץן כל החיצונים, שאתה מבפנים ו מבחוץ, אין מכם בעולם שהוא חוץ מך;¹² אתה כלות ההיחור, והה, אתה מקשר את כל ההփירות שלך ביחס אחד. ובכם אתה מנהג את העולמות ברצונך. ואין דבר שיזיא מחדך כלל, אלא הכל [ויצו] בשעור שלם. ותוර, כלות הכל, נתת לעמך הקדוש, להתקן על ידיהם תקון שלם.

יהי רצון מלפניך לגלות אור תורתך שתאיר בעולם, ויארו ממו'ם כל ההבריות שלך, ויחווו כלם לעברתך. ובשבעים תקונין אלה ישלם התקון העליון, לקשר כל המרגנות בקשר אחד.¹³

לייעקב ולישראל מה פועל אל. (במדבר כג, כג) דמלאכין לא יכלין לנפקא מדרגייהו כלל, אבל ישראל שליטין בכלל, למייל בכל אתר ולית דימחי. על דא אמר בהו ישראל גוי אחד בארץ (שמואל ב, ז, כג) דעתיל כלל ביחס חדא לשפטאה בכלל.

פתח באלוֹתא ואמר, רבון עולם אין אתה אליו פnimiah דכל פnimain, ובראה דכל בראין, דאנת מלגו ומלהר ולית אתר בעולם אבר מנה. אין כלל דיחוקא, ובקה את מקשר כלו ספיין דילך ביחס חד. ובהו אין מתנה געליון קרעותך. ולית מליה דגפקא מאורחא כלל, אלא כלל בשיעורא שלם. ואורייתא כלל דכל יהיבת לעמך קדישא, לאתפקנא על ידיהון תקונא שלם.

יהא רעווא קדמך לגלאה נהירו דאוריתך דתנהיר בעולם, ויתנהרין מנה כל ברים דילך, ויתהדרין כלו לפלחן. וביע' תקונין אלה ישתלים תקונא על אלה לאתפקרא כל דראין בקשרא חדא.

.9. ע' נדרים לב, ע"א, וגוני רמח"ל עם' קנט, עץ חיים כז, א.

.10. ע' זהר תולדות ח"א, קלד, ע"ב.

.11. עיין תפנות לרמח"ל, עמ' תקטז.

.12. ע' "ת"ז תי" כו, עא, ע"ב, השווה עם תפלה אליה בתיקוני זהר, הקדמה: "ובר מינך לית יהודא בעלי ותתאי".

.13. עיין במובוא על חברו הנפרדים בשורש.

ויתעטרו בולם בשכינתך הקדושה
שהיא בלי של הפל.¹⁴ קשור של הפל,¹⁵
וחור של הפל.¹⁶ והפל [השכינה וכל
ענפיה] יתקשר בראשו של בנד חידת,
מלך המשיח, לשלוט באמצעותו על
כל העולם, ויללוות אורך עד סוף
הפל.¹⁷ וכל הרע עברו מהעולם, ויחזר
הפל להשתעבד לפניה. ויתעללה בבורך
על כל קצוות העולם, כמו שנאמר: יהי
כבוד יהוה לעולם ישמה יהוה במעשו
(תהלים קד, לא). עד אז סוד ההיחד,
מן אין ואילך יפרשו סודות בתקונים
עליזים.

והמשבלים יהרו בוחר הרקיע (בניאל
יב, ג), אלו בעלי קבלה.¹⁸ יהרו בוחר זה,
שהוא כלל כל האורות. בשבעים
תקונים אלו, שבhem נאספו כל הנשמות
העליזונות, המתקשרות בעדר שבען. ובאן
גמורים הרקוש ברוך הוא ושכינתו וכל
המוחנות שלהם, וכל היפות
העליזונות רשות נתנה להם להודיע
ההכמה העליזה להתגלות בעולם.
אשר חלכם של ישראל בעולם תהה
ובעוֹלָם הבא.

ויתעטרו בלהו בשכינתך קדישא, דאייה
מאנו דכלא קשרא דכלא יהודא דכלא.
וכלא יתקשר ברישא דברך יחיקאה מלבא
משיחא, לשلتאה בה על כל עולם,
ולאתגלאה נהוך עד סופא דכלא. ובכל
רעד יתעבר מעולם, ויתהדר כלא
לאשפערדא קמץ. ויסתלק קרכע על כל
סתרים דעתם, כמה דעתם יהי כבוד ה'
לעוֹלָם ישמה ה' במעשו (תהלים קד, לא).
עד קבא רוזא דיהודא, מפאן ואילך
יתפרשון רוזן בתקוני עלאין.

והמשבלים יהרו בוחר הרקיע (דניאל
יב, ג) אלין מארי קבלה. יהרו בוחר
דא דאייה כלא דכל נהורין. בשבעין
תקוני אלין, דבוח אתחנשו כלחו
בשפתין עלאין דמתהשרן בעדנא
דגנטא. והכא משפטהן קוידשא בריך
הוא ושכינתך וכל משרין להוון וכלהו
ספירין עלאין רשו אתהיב להו לארכא
חכמתא עלאה לאתגלאה בעלם. זפהה
חולקהון דישראל בעלם דין ובעלם
דאייה.

14. מאנו דכולא, עי' שם תי' סט, קה, ע"א; קלח פתח נב עמ' קצד: "כי היא מאנו דכולא"; ר' מפתחחות.

15. שם תי' ד, יט, ע"א; קל"ח פתח כו, עמ' טח.

16. עי"ש, ותי' לט, עט, ע"ב.

17. קל"ח פתח מט, עמ' קפח, בית המשיח היא תחילת גilio יהודו.

18. עי' זהר רעה מהימנא, בהูลותך קנג ע"ב: "איןנו מארי קבלה דעתמר בהון והמשכילים יהרו".